

[Statsministeren.]

Må jeg endvidere sige om det økonomiske afsnit i den socialdemokratiske ordførertale, at når man dér omtaler nedgangen i boligbyggeriet, så fremstiller man det, som jeg sagde det indledningsvis, selvfølgelig som et helt entydigt udtryk for et resultat af den nuværende regerings politik. Det er ikke en rimelig fremstilling. Det vil altid være vanskeligt at vurdere udviklingen i påbegyndelserne, fordi der jo vitterligt er betydelige sæsonmæssige udsving i påbegyndelserne. Søger man at eliminere disse bevægelser, når man til, at nedgangen i påbegyndelserne i boligbyggeriet satte ind allerede i de sidste måneder af 1967, og at den fortsatte ind i 1968. Meget tyder på, at nedgangen i løbet af sommeren 1968 standsede, og at der er en, ganske vist beskeden, opgang nu igen.

Derfor tror jeg ikke, det er rimeligt, det er simpelt hen ikke fair, at sige, at nedgangen i boligbyggeriet alene kan tilskrives den nuværende regerings økonomiske politik. Det forholder sig ikke sådan. Sandheden er jo snarere, synes jeg, at regeringen har skabt forhold, som skulle muliggøre en ny stigning i påbegyndelserne, og her tænker jeg selvfølgelig på den betydelige rentesenkning og den fuldstændige ophævelse af obligationsrationeringen for boligbyggeri, som jo vitterlig er muliggjort igennem den stabiliseringspolitik, regeringen indførte i foråret.

Endelig vil jeg gerne sige om prislovene, som hr. J. O. Krag var inde på, at jeg synes, det er lidt forbavsende, at man hæfter sig mere ved lempelserne i den midlertidige prislovgivning og retter det som en bebrejdelse mod regeringen, end man hæfter sig ved den kendsgerning, at regeringen trods meget store betænkeligheder viderefører en skærpet pris- og avancelovgivning i 7 måneder. Jeg må minde om, at den socialdemokratiske handelsminister, hr. Ove Hansen, i november sidste år fremsatte pris- og avancelovforslaget med en meget stærk understregning af, at denne lovgivning kun kunne have en begrænset løbetid, hvis det ikke skulle få skadelige virkninger for erhvervslivet. Siden den daværende handelsminister sagde det, har den nuværende regering yderligere skærpet kontrollen og ladet denne skærpede lovgivning virke 5 måneder længere, end hr. Ove Hansen i

sin tid forudså det muligt som handelsminister. Når vi nu foreslår en yderligere forlængelse af væsentlige dele af den midlertidige prislovgivning, så er regeringen på dette område gået betydelig længere, end den socialdemokratiske regering fandt tilrådeligt for et år siden, og derfor synes jeg ikke, det er helt forståeligt, at hr. J. O. Krag vælger at kaste al kritikken og opmærksomheden omkring lempelserne. Der var mere grund til at koncentrere interessen omkring det øvrige, selv om det selvfølgelig ikke gav grundlag for kritik, det må jeg erkende.

Igen når vi vurderer priserne, så ville hr. J. O. Krag hente næring til en kritik af regeringens økonomiske politik i det økonomiske råds rapport, og han gjorde det ved at henvise til et par løsrevne tal i en tabel fra rapporten. Må jeg have lov til at henvise til den mere nuancerede og — undskyld udtrykket — mere nøgterne vurdering, formandskabet anlægger. Man siger, at prisudviklingen har gennem det sidste 1½ år været påvirket af en række forhold, som har gjort det vanskeligt umiddelbart at registrere tendensen i udviklingen. Og efter redegørelse for en række komplicerede forhold konkluderer formandskabet:

„Forsøger man at korrigere for disse forhold, viser udviklingen en ret klar tendens til afdæmpning i prisstigningerne. Navnlig er det bemærkelsesværdigt, at de prisforhøjende virkninger af devalueringen ikke er kommet stærkere frem, end tilfældet har været.“

Jeg må indrømme, at regeringen synes virkelig, det er bemærkelsesværdigt. Og derfor lægger vi vægt på, at man kender hele sammenhængen, når det nu er draget ind.

Hr. J. O. Krag spurgte mig direkte, om jeg ikke kunne forklare nærmere, hvad jeg mente med, at der var lighed mellem en tilbudspligt og en forkøbsret i spørgsmålet om jordlovgivningen. Jeg vil gerne sige, at jeg tror, alle på forhånd er klar over, at der er ligheder, og der er selvfølgelig forskelle på de to former for indgreb. Se, det var ligheden, jeg talte om forleden i TV i forhold til hovedformålet, nemlig at aktivisere og muliggøre kommunernes jorderhvervelse, navnlig til byudvikling. Dé er der ingen forskel mellem de to ordninger. Begge ord-